

Derfor kan jeg ikke være enig med ministeren i det synspunkt, at det i sig selv nødvendigvis under alle omstændigheder er et gode at få vedtaget fælles regler, for det må altså bero på, om de lever op til de krav, som er nødvendige.

Ministeren sagde, at han havde fået indføjet en betragtning – det var det udtryk, han brugte: en betragtning – i direktivet om oplysninger om oprindelseslandet. Men er det ikke rigtigt, som organisationerne skriver – og ministeren har ret i, at det er flere organisationer end Folkekirkens Nødhjælp; det er også Mellemfolkeligt Samvirke og Det Økologiske Jordbrugsråd og andre – men er det ikke korrekt, at denne betragtning ikke er en juridisk bindende garanti?

Det er netop det, som ministeren kaldte det: en betragtning, og det er altså efter min opfattelse og jo ifølge organisationernes brev ikke tilstrækkeligt til at sikre ulandene.

Jeg vil også minde ministeren om det spørgsmål, jeg stillede med hensyn definitionen af begrebet Farmers' Privilege. Og som organisationerne også gør opmærksom på, må det f.eks. sikre bønderne en ubetinget ret til at benytte høsten som såsæd, for det er fundamentalt vigtigt for f.eks. indiske bønder, at en sådan ret bliver sikret.

Så jeg vil spørge ministeren, om det, som jeg var inde på, og som jeg også spurgte fru Sonja Mikkelsen om, ikke er korrekt: at her er der også tale om et betydeligt hul i direktivet.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at der er ikke nogen utilsigtede huller i direktivet. Direktivet er et direktiv, der er vedtaget for Europa, og det betyder hermed, at for så vidt angår regler om Farmers' Privilege, vil det altså være op til det pågældende uland at fastsætte sådanne regler og i øvrigt også at fastsætte regler om patenterbarhed af innovationer eller opfindelser.

Her skal hr. Keld Albrechtsen også huske på, at de almindelige patentretlige principper er gældende, for det vil jo sige, at for at man kan få en patentret, skal der være tale om en nyhedsværdi, altså en opfindelse eller innovation.

Man kan ikke få patentret en plante, der eksisterer i naturen i dag; men man kan selvfølgelig udvikle et gen fra en plante i forbindelse med en proces og dermed opnå en nyhedsværdi, men det er noget helt andet end det, som jeg tror hr. Keld Albrechtsen frygter i sin argumentation i dag.

Den nævnte betragtning opfatter jeg som en del af retsgrundlaget. Men jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg hellere havde set, at der var indført en særlig artikel i overensstemmelse med det ændringsforslag, som Europa-Parlamentet havde foreslået, det såkaldte ændringsforslag 76.

Imidlertid mener jeg, at der er tale om en landvinding, ud fra det synspunkt, som er fuldstændig modsat hr. Keld Albrechtsens, nemlig at jeg mener, at vi gør ulandene en tjeneste ved at vedtage direktivet. For hvis vi ikke vedtager direktivet, svigter vi ulandene, for så er der slet ikke nogen ud over andre betydende regioner, som har industrielle interesser på dette felt, der tegner udviklingen, og det vil altså sige, at det bliver USA og Asien, der kommer til at lægge linjen. Men nu lægges der også fra Europas side en betragtelig politisk indsats i den linje, der tegner sig med hensyn til holdningen til spørgsmålet om bioteknologiske opfindelser.

Jeg mener, at vi er kommet et ganske godt stykke ad vejen, idet vi bekræfter hinanden i, at vi er forpligtede over for biodiversitetskonventionen, og bekræfter, at der er væsentlige hensyn at tage til ulandenes interesser. Og jeg mener, at Europa hermed har spillet en rolle, og jeg mener også, at direktivforslaget vil komme til at spille en positiv rolle i de videregående forhandlinger: TRIPS-forhandlingerne, WTO-forhandlingerne og forhandlingerne om en udbygning og konkretisering af biodiversitetskonventionens indhold.

Formanden:

Hr. Kjeld Rahbæk Møller og derefter hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Når ministeren siger til hr. Keld Albrechtsen, at det her direktiv kun gælder i EU, og at ulandene selv kan vedtage deres patentlove, er det jo formelt rigtigt. Men det er netop kun en formel betragtning, for sagen er selvfølgelig, at under TRIPS-forhandlinger og andre internationale forhandlinger presses ulandene til at opfylde de krav, som ilandene nu selv er blevet enige om.

Men netop derfor er jeg også enig med ministeren i, at det er vigtigt at få vedtaget et direktiv, der er ordentligt. Og på de fleste punkter er jeg også enig med ministeren i, at det er et klart fremskridt i forhold til, hvis vi intet direktiv havde og alene skulle køre efter de amerikan-